

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5289/06
22.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, rešavajući po tužbi DOO za proizvodnju, trogovinu i "AA" koga zastupa AB, advokat, radi poništaja rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalni centar Niš broj 413-178/06-T od 31.08.2006. godine, u predmetu poreza na dodatu vrednost, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija RS - Poreske uprave -Regionalnog centra Niš - Filijale Niš, broj: 249847042 od 31.07.2006. godine, a kojim je tužiocu kao poreskom obvezniku - "AA" PIB __, utvrđen, za poreski period od 01.08.2005. - 31.08.2005. godine, porez na dodatu vrednost za promet dobara i usluga u ukupnom iznosu od 534.982,00 dinara, prethodni porez u ukupnom iznosu od 724.130,00 dinara i utvrđeno pravo na poreski krediti PDV za isti poreski period u iznosu od 189.148,00 dinara, kao i da poslovnu evidenciju PDV u svemu usaglasi sa nalogima utvrđenim u tački 1. dispozitiva prvostepenog rešenja.

Tužilac je u tužbi osporio zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Ističe da je on u kontrolisanom poreskom periodu prodao firmi "BB" nepokretnost - stan koji je on pribavio po osnovu ugovora o izvođenju radova od investitora objekta, te on kao tužilac nikada i nije postao vlasnik stana, a uplatu koju je primio od preduzeća "BB" tužilac nije primio po osnovu predugovora o kupoprodaji već po osnovu ugovora o asignaciji, pa smatra da nije ni došlo do prometa nepokretnosti za koji se plaća PDV, a da je preduzeće tužioca izdavalo avansne račune i iskazivalo PDV isključivo greškom svog knjigovođe. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ, je ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari Vrhovni sud nalazi:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa proizlazi da je prvostepeni organ u postupku donošenja prvostepenog rešenja, izvršio terensku kontrolu međusobnih poslovnih odnosa tužioca i preduzeća "BB" o čemu je sačinio zapisnik broj 47-3018/2006-073-001 od 24.07.2006. godine, kojim je konstatovano da je u kontrolisanom periodu preduzeće "BB" kupilo dve nekretnine od tužioca i to nepokretnost - stan u stambeno - poslovnom objektu "VV", površine __ m2 na osnovu predugovora o kupoprodaji nepokretnosti broj 50 od 17.06.2005. godine, a da je tužilac tu nepokretnost pribavio po osnovu ugovora o izvođenju radova broj 43 od 20.04.2005. godine, i da je preduzeće "BB" kupilo od tužioca drugu nepokretnost i to stan u izgradnji na uglu Ulice gg i dd stan broj _ površine __m2 na osnovu predugovora o kupoprodaji nepokretnosti broj 101 od 21.11.2005. godine, a koji stan je tužilac pribavio po osnovu ugovora o izvođenju radova zaključenog sa investitorom. U istoj kontroli konstatovano je da je tužilac izdao preduzeću "BB" avansne račune u kojima je iskazivao PDV za navedene stanove, a u svom knjigovodstvu nije izvršio obračun PDV iskazanog u tim avansnim računima niti ih je evidentirao u zakonom propisanim rokovima na analitičkom kontu k-to 470, niti je u poreskoj prijavi - obrascu PPDV, to iskazao niti je izvršio uplatu iskazanog PDV-a, a što je suprotno odredbama člana 49. do 51. Zakona o porezu na dodatu vrednost.

Kod ovako činjeničnog stanja, po oceni Vrhovnog suda Srbije, pravilno je postupio drugostepeni organ kada je osporenim rešenjem odbio kao neosnovanu žalbu izjavljenu na prvostepeno rešenje od 31.07.2006.godine, nalazeći da je u svemu prvostepeni organ pravilno sproveo upravni postupak, potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i u skladu sa zakonom utvrdio tužiocu obavezu i naložio mu uplatu PDV -a za poreski period od 01.08.2005. do 31.08.2005. godine a u svemu prema odredbama člana 44. stav 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost, koji propisuje da ako obveznik u računu za isporučena dobra i usluge iskaže veći PDV od onog koji u skladu sa tim zakonom duguje, dužan je da tako iskazan PDV plati, dok u novom računu ne ispravi iznos PDV-a.

Pravilno je po oceni Vrhovnog suda Srbije a u smislu člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, tuženi organ cenio i navode tužiočeve žalbe da ie u konkretnom slučaju trebalo primeniti odredbe o prenosu

apsolutnih prava iz Zakona o porezima na imovinu jer se, po navodima tužioca radi o drugom, a ne o prvom prenosu prava raspolaganja na novoizgrađenim stanovima i da je investitor navedene stanove kupio ne radi dalje prodaje, već samo radi regulisanja međusobnih prava i obaveza iz ugovora o asignaciji, međutim pravilno je tuženi organ našao da su ovi žalbeni navodi bez uticaja na zakonitost prvostepenog rešenja i na obavezu tužioca da plati iskazani PDV.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakona na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije j je tužbu odbio u smislu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 22.11.2007. godine, U. 5289/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Jelena Tišma Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ